

Maxim Kucer: Hnutí Tea Party a jeho vliv na domácí politickou scénu USA

(magisterská diplomová práce, vedoucí PhDr. Jan Bečka, PhD., termín obhajoby LS 2011/2012)

(oponentský posudek vypracoval Miloš Calda)

Charakteristika práce:

Cíl práce autor specifikuje jen v projektu: „Předpokládaným primárním cílem práce je zhodnocení vlivu a dopadů hnutí Tea Party na americkou domácí politiku v kontextu blížících se prezidentských voleb v roce 2012.“

Autor se rozhodl pro téma, které je velice „živé“. Hnutí Tea Party vzniklo teprve nedávno, a proto je o něm bylo napsáno jen velice málo monografií. Maxim Kucer uvádí v přehledu pramenů jen jednu monografii věnovanou Tea Party, jejíž autorkou je Jill Lepore. Ohledně výběru periodik bych poznamenal, že autorem použité deníky (The New York Times, The Washington Post, The Guardian) píší – vzhledem ke svému liberálně levicovému zaměření – o Tea Party dosti kriticky a většinou podporují Demokraty. Na str. 19 předložené práce ostatně najdeme kritické vyjádření na adresu Tea Party z úst demokratického prezidenta Obamy. Škoda, že si autor nepřibral list The Wall Street Journal, kde lze najít i pozitivněji laděné analýzy a argumenty. Vznik Tea Party se stal výzvou nejen pro Demokratickou stranu, ale i pro establishment Republikánské strany.

Soustředit se jen na toto živé téma by proto na napsání kvalitní magisterské diplomové práce nestačilo. Proto se autor správně rozhodl hledat paralely a možný zdroj inspirace pro Tea Party, který se vlastně nabízí: okolnostmi původního čajového „dýchánku“, protestní akce amerických kolonistů, která se odehrála v roce 1773. O této akci samozřejmě existuje bohatá literatura. Navíc se autor zaměřil i na americký populismus, další významný fenomén.

Svoji tezi autor rozdělil na tři hlavní oddíly: 1. Cesta k Bostonskému čajovému dýchánku, zrod populismu a vybraná populistická hnutí, 2. Vznik Tea Party, postoje hnutí a významné organizace s ním spojené, a 3. Nejvýznamnější protesty a volby 2010.

V práci postrádám pokus o definici populismu jako takového, našel jsem jen popis jeho projevů.

Z autorovy pěkné analýzy ve 3. kapitole je patrný problém předvolebních kampaní, v nichž jsou kandidáti vybíráni v primárkách. Primárek a dalších obdobných předvolebních hlasování se ve větší míře účastní přesvědčení resp. skalní voliči té či oné strany, kteří podporují spíše vyhrané kandidáty. V samotných volbách však nerozhodují skalní voliči či aktivisté, ale to, kam se přikloní politický střed.

Kritičtěji bych se vyjádřil k autorově pokusu o anketu. Víím, že to není jeho vina, ale získal odpovědi jen od čtrnácti respondentů, stoupenců Tea Party. takovýto průzkum lze stěží označit za reprezentativní. Na druhé straně uznávám, že předložená práce na této anketě nestaví, že s ní nestojí ani nepadá.

Poznámky a připomínky:

str. 31: autor měl charakterizovat Jamese Carvillu, který byl prvním „spin doctorem“, podílel se na předvolební strategii Billa Clintona a pracoval i pro britského labouristického premiéra Tonyho Blaira. Carville tedy není žádný neutrální pozorovatel; dnes působí jako významný činitel liberální televizní stanice CNN.

str. 31: „Navíc, navzdory tvrzením organizátorů protestů, že hnutí [Tea Party] je nestranické, bylo zřejmé, že silně tíhne ke konzervatismu.“ Připomínám, že konzervatismus je politický směr resp.

ideologie, zatímco strana je entita jiné kategorie, kategorie praktické politiky. Může přece existovat více stran zastávajících konservativní směr.

str. 42: „...na úkor chirurgů“ – zde se jedná o chybný překlad slova „surgeon“.

str. 45: „...zdálo [se], že země stojí [v roce 2010] na pokraji občanské revoluce.“ Toto autorovo tvrzení považuji za velmi přehnané.

str. 48: Z kontextu se zdá, že autor dává do souvislosti ultrakonzervativní zaměření a libertariánský politický směr, reprezentovaný mezi americkými analytickými pracovišti institutem Cato. Ultrakonzervatismus a libertariánství jsou dvě různé věci.

Hodnocení a závěr:

Předložená práce splňuje nároky na magisterské diplomky (i když je poněkud kratší než je obvyklé (50 stránek vlastního textu, včetně Summary), takže jen mírně přesahuje délku mnoha bakalářských prací). Autor logicky argumentuje, dovede pracovat s prameny. I přes uvedené výhrady navrhuji hodnocení „výborně“ (1), ovšem v případě adekvátního průběhu ústní obhajoby. Při obhajobě by měla komise vzít v úvahu, že Kucerova práce je – pokud vím – první prací v českém prostředí, která se zabývá Tea Party, tímto novým a „živým“ tématem.

Navrhuji, aby při obhajobě autor nejen reagoval na uvedené výhrady, ale také aby pojednal o rozdílech mezikonzervatismem a libertariánstvím.

.....
(doc. M. Calda)

V Praze, dne 17. června 2012.